

Sygn. akt VIII U 2574/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 24 września 2013 r. **nr** (...)

oddala odwołanie

(-) SSR del. Grażyna Łazowska

Sygn. akt. VIII U 2574/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. S. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.(Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A dział XIV pkt 12.

W odwołaniu ubezpieczony zakwestionował powyższą decyzję wskazując, że wykonywał pracę w bezpośrednim sąsiedztwie spawaczy, wobec czego winna być uznana za pracę w szczególnych warunkach wymienioną w wykazie A dział XIV pkt 12.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że ubezpieczony w przedłożonych świadectwach pracy udokumentował, jedynie 4 lata, 7 miesięcy i 29 dni pracy w szczególnych warunkach. Odnosząc się do zarzutów odwołującego ZUS wskazał, iż powodem niezaliczenia prac wykonywanych przez odwołującego jest fakt, iż prace wykonywane w bezpośrednim sąsiedztwie

stanowisk spawalniczych nie mieszczą się w wykazie prac wymienionych w wykazie A w/w rozporządzenia. Organ rentowy wskazał nadto, iż przy ustalaniu stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach uwzględnia się wyłącznie prace wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony ukończył 60 lat z dniem (...) jest członkiem OFE i wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Odwołujący nadto na dzień 1.1.1999r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat.

W okresie od 9.09.1972 r. do 2.09.2002 r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Sp. z.o.o. Zakład ten zajmuje się produkcją konstrukcji stalowych i budowlanych. Hala na której pracował skarżący była podzielona na tzw. „trzy nawy”, a ubezpieczony pracował w drugiej z trzech wydzielonych części (naw), w której dokonywano cięcia i spawania materiałów oraz konstrukcji.

Odwołujący wykonywał czynności, które stanowiły element cyklu produkcyjnego prowadzonego na hali. Do poszczególnych ogniw tego cyklu należało kolejno: cięcie materiału, przygotowanie do montażu, spawanie, czyszczenie, malowanie.

Ubezpieczony wykonywał w w/w zakładzie prace w charakterze ślusarza konstrukcyjnego, trasera, a także montera konstrukcji stalowych. Skarżący był szeregowym pracownikiem. Ubezpieczony pracował na hali w warunkach, gdzie występowały przekroczone normy hałasu i zapylenia.

Początkowo ubezpieczony wykonywał pracę ślusarza konstrukcyjnego. Odwołujący używał narzędzi takich jak palniki, przyrządy pomiarowe, szlifierki, wiertarki a także elektronarzędzia.

Od 1989 r. skarżący wykonywał prace w charakterze trasera na traserni w dziale konstrukcji stalowych. Praca skarżącego polegała na krojeniu elementów blachy na mniejsze części, oraz na rysowaniu metalowym ołówkiem na blasze. Ubezpieczony wykonywał swoje czynności w bliskim sąsiedztwie cięcia tlenowo-acetylenowego. Sporadycznie odwołujący obsługiwał suwnicę, tj. wtedy, gdy zachodziła konieczność przewiezienia materiałów z jednego stanowiska na inne.

Ubezpieczony, w ramach wyjazdów na budowy zagraniczne pracował na stanowisku montera urządzeń i konstrukcji stalowych na wysokościach w następujących okresach:

- od 17.10.1983 r. do 25.05.1985 r.,
- od 14.07.1989 r. do 14.06.1991 r.,
- od 23.06.1991 r. do 22.08.1991 r.,
- od 13.04.1996 r. do 01.10.1996 r.,
- od 4.07.1998 r. do 31.12.1998 r. /łącznie 4 lata 7 miesięcy i 29 dni/

i za te okresy pracodawca wystawił mu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Jako monter konstrukcji stalowych ubezpieczony łączył elementy konstrukcji stalowych w jedną całość. Różna była metodologia łączenia poszczególnych elementów m.in. spawanie, szlifowanie, przycinanie, łączenie elektrodą.

[dowód: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadków: J. D., A. P., L. B., R. B., J. K., przesłuchanie ubezpieczonego]

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 w/w ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami".

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Sporną kwestią w rozpoznawanej sprawie jest czy ubezpieczony udokumentował wymagany 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie zatrudnienia w Zakładzie (...).

W tym okresie ubezpieczony pracował na stanowisku ślusarza konstrukcji stalowych, wykonywał również prace montera urządzeń i konstrukcji metalowych oraz trasera.

Prace montera urządzeń i konstrukcji metalowych na wysokościach znajdują się w wykazie A, dziale V, poz. 5 rozporządzenia z 7.02.1983r. Pracodawca, uwzględniając okresy pracy ubezpieczonego na tym stanowisku wydał mu świadectwo pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, które dotyczy niespełna 5 lat.

We wspomnianym wykazie A nie są wymienione prace ślusarza konstrukcyjnego czy trasera, a zatem nie można ich zakwalifikować jako prac wykonywanych w szczególnym charakterze. Okoliczności tej nie zmienia również fakt wykonywania pracy ślusarza konstrukcyjnego w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych. Jak bowiem wynika z ugruntowanej linii orzeczniczej, wykonywanie pracy przez pracowników zatrudnionych w bezpośrednim

sąsiedztwie stanowisk spawalniczych nie mieści się w określeniu "prace przy spawaniu" wymienionym w wykazach A i B, stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (Wyrok SN z dnia 29.01.2008 r. sygn. akt I UK 192/07).

W ocenie Sądu niewątpliwym jest, że w trakcie wykonywania poszczególnych prac ubezpieczony posługiwał się narzędziami takimi jak spawarki, oraz palniki, przy czym czynności wykonywane z ich użyciem stanowiły wąski wycinek różnych prac, które leżały w zakresie obowiązków przynależnych stanowisku zajmowanemu przez ubezpieczonego. W związku z powyższym, pracy takiej nie można uznać za wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy i zakwalifikować do prac wymienionych w wykazie A, dziale XIV pkt. 12, tj. prac przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodородowym

W tych okolicznościach zdaniem Sądu, ubezpieczony nie wykazał, iż posiada 15-letni staż pracy wykonywanej w warunkach szczególnych i odwołanie oddalił. Sąd nie prowadził dalszego postępowania dowodowego na okoliczność rodzaju prac wykonywanych przez ubezpieczonego, bowiem jego zeznania, zeznania świadków przesłuchanych w sprawie akta organu rentowego i osobowe z zakładu pracy ubezpieczonego, uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przywołane przepisy prawa oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

SSR del. Grażyna Łazowska